

Δόξα στις πατρίδες

Στίχοι: **Κωστής Παλαμάς**

Μουσική: **Λουκάς Θάνος**

Εκτελέσεις:

άννης Χαρούλης

Κι έκραζες βραχνά – το κράξιμό σου
δεν μπορώ να τ' απολησμονήσω –
κι έκραζες: «Φωτιά! να κάψω την Παράδεισο!»
κι έκραζες: «Νερό! την Κόλαση να σβήσω!»

Όσο ανάμεσα στους τόπους
είναι τόποι πιο ακριβοί,
και σα χέρια και σα μάτια
παίρνουν την ψυχή.

Όσο γίνεται απ' το μέλι
στην κυψέλη το κερί
κι όσο ζούνε μες τους φράχτες
τους στενούς τρανοί λαοί.

Κι όσο αφέντες νόμοι δένουν
με δεσίματα λογής
και τ' ανθρώπου τα φτερούγια
και τα πόδια της φυλής'.

Και στα κακοτόπια τ' άνανθα
και στους βράχους τους γυμνούς,
σάμπως μες σε περιβόλια,
σάμπως πέρα σε ουρανούς

Όσο θρέφουνε τους έρωτες
μίση, πόλεμοι, θυμοί,
και φυλάνε τους παράδεισους
η φωτιά και το σπαθί.

Όσο του ήλιου και οι αχτίδες
δε ζεσταίνουν όμοια και μαζί
πολυπρόσωπη, πολύψυχη τη Γη –
δόξα, δόξα στις πατρίδες!

Καταχώριση στο stixoi.info: cactus, 05-11-2016

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=69563